

ՊԱՐԵ, թե՛ չգնալ Թուրքիա հանգստանալու

Թուղթարիայում, Կիլդրուտմ, թե՛ մեկ
այլ ժե՞ն: Ասիա այս հարցերը զուտ
անձնականից վերածվում են դե-
տության համար սննդական կարե-
լու նշանակություն ունեցող հարցե-
րի: Եսկ Թուրքայում մեր հայրենա-
կիցների հանգստանալ-չիանգստա-
նալու հարցն արդեն անձնական
կամ սննդական հարցից դարձել է
նաեւ բարդական-խաղաքական:

Թռւրիայում հանգստացողների համար ամենակարեւոր հանգամանները ծովն ու հյուրանոցային ցածր գմերն են: Այսինքն, եթե հարցը դիմարկեմ մատեսական տեսամոլունցից, ապա Դայասանի հյուրանոցները, հանգստան սները լեթը է ի վերջ կարողանան մրցակցել Թռւրիայի ժողովական հանգրվանների հետ: Զնայած այս տեսակետը բրագման է այսահամար ուսա օճախն:

սից է արտադայսված՝ այս զայն փոխությունները նկատելի են միայն մեր մի քանի առավել հայտնի հյուրանոցների եւ հանգստյան սերի մոտ։ Ենուն գնային բարախարանու-

թյունսից ներ զբոսաշրջային հանգ-
վանների գերակշիռ մասը դեռ հե-
ռու է: Նաև եւ զբոսաշրջության ո-
լորտի դետական դասախսանատու-
ների արդարացնմները, թե ծովային
հանգիստ ավելի էժան է, թե նեզ
մու միայն 2-3 ամիս է զբոսաշրջ-
ային սեզոնը, իսկ Թուրիստայում ուրո-
սարյա, որուել մնմահառության չեն
դիմանում:

Նախ՝ ծովային հաճասի ավելի էժան լինելը ոչ թե արդարացում դեմք է լինի Հայաստանում հանգիստ ավելի քանի դաշնելու համար, այլ ընդհակառակը՝ դեմք է սիրոյի հավելյալ ծառայություններու առաջարկել ավելի քարձ ստասարկմանը եւ ցածր գնով։ Դա կնդասի նաեւ զրոսացրային սեղման ավելի երկարացնելուն։ Մինչ դեռ, մեզանում դեռ գերիշխուած է զավակալան բիզնես մատենակալութեան մեջ։

Եթե՝ 2-3 անսում բարձր գներ առաջարկելով, ստանալ ամբողջ տարվա տակույթը։ Կարելի է դատկերացնել, թե ինչ ողբայի վիճակում կիայսնուի մեր այս քիզնեսը, թեր հայ-բուռնական սահմանը բացվի եւ Թուրքիայում հանցանալու ծախսերն ավելի նվազեն։

Ի՞ս օսուն է Շուրպային հայրեան հանգիստն անցկացնելու հարցի բարյական եւ խաղաքական ժամանակակից լուսաւորութիւնը... Յուրաքանչյուր հայ, որ գանձանում է հանգուանալ Շուր-

ի այսուհետեւ անձամբ առ է կատարված այդ երկու ամեն մի թիզը ողողված մեր հայրենակիցների արյամբը: (Ասեմբ որ ցեղասպանության զոհ նախնիներ եւ անզամ հեռացլու ազգականներ չունեմ-Ա. Ս.): Բարյական առանձնա բացաձակապես անընդունելի է մեր այն հայրենակիցների մոտեցումը, ո համուն հայուր կամ երկու հայրենակի դոլարի խճանողության, կարող են մոտ ռանզա այդ հանգամանքը: Այն՝ ողբար տուբունը շի կարող եւ չորես է արօտի որտեւ մեկին իր հանգիստ անցկացնելու այնտեղ, որտեղ ցանկանում է կատարված իր հայրանությունը: Մաս կայն մետական բաղադրականության մեջ բացն է, որ կան հայեր եւ ոչ ինչ, որով հանգստանում են այն երկուամ որտեղ իրենց նախնիները հայուրա մյակներ շարունակ ենթարկվել են դաժան հալածաների եւ 1915-ին ցեղասպանության:

Թուրքիայում հանգստանալ սիրող մեր հայրենակիցները դեմք է գիտակցնեն, որ դրանով ոչ միայն, մեղմ ասած, անհարգալից վերաբերմունք են ցուցաբերում մեր միլիոնավոր զրիերի հիւասակի համեմետ, այլև նողատում են մեր երկիր նկատմանը առ այսօն թշնամաբար տաճադրության ված դետույան հզրացմանը։ Առավել դիմուկ դա ձեւակերպված է՝ Դաշնակցության մի դլակատում։ Թուրքիայում հանգստացող հայեր զինում են թուրքական բանակը։

չսայած ցեղասպանության դաշը հիշողությանը, հայտարարեց առանց նախապայմանների Թուրքիայի հետ հարաբերություններ հաստատելու մասին, որը, փաստեն, չընդունեց վերջինս: Մեր թուրքական «գործիչներն» ու «ֆաղաբագեսները» չգիտեն այս ամենի մասին:

Ամփոփելով, մեկ անգամ եւս կցանկային մեր հայրենակիցներին խնդրել, հորդորել հրաժարվել Թուրքիայում հանգստանալուց, չմոռանալ մեր ժողովրդի անցյալն ու չվասնագել մեր երկրի ներկան ու աղագան: Եթե Հայաստանում հանգստի դայնանմերն ու զները չեն հանդադարակիանում ձեր դահանջներին, ճաւակին, գրղանին, աղա հանգիստն անցկացրեք որտես այլ երկրում, բայց ոչ երեք Թուրքիայում: Առնվազն գրնե այման ժամանակ, քանի դեռ այդ երկիրը մնում է Հայաստանի նկատմանը թօնամարտարարականությամբ, ասին դանդաղ կատարված, բանի դեռ հրաժարվում է որտես ընդդառաջ բայլ կատարել սնտեսական փոխահակետ հարաբերությունների հաստանան, բաղադական խնդիրների արդար կազմակորչական ուղղությամբ, բանի դեռ չի ձանաչում եւ ներողաճություն հայցում միինոնավոր հայերի բնաշնօնան հանար:

ԱՐԱ ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

«Մետրո» էկոակումբի սաների ամառային դրոցը Ծաղկաձորում

Գրղնմերի՝ Ծաղկաձորի ստեղծագործական տան բակում մի բանի մասվիրականներ բնության, մասնավորաբես անտառների նորացման ու դրա հետևանքների մասին մտահղ խոսակցություն էին տանում, նաեւ խոս գնաց այն մասին, որ անզամ զյուղաբնակ երեխան է հեռացել բնաշխարհից: Այդ նոյն ընթացքում իհշ հեռվիմ «Արտորդի» էկոնակումբի ղատանիները բացօ-

Առևտ շատ ու շատ հարցեր ի հայտ բերելու եւ դրանի հրապարակայնացնելու, ուրեմն ամեն ինչ դեռ կտանգված չէ:

Այս ակունքներն ուսուցողական ընույթ ունեն, այստեղ երեխաները շաբաթական 3-4 անգամ բա-

Ծարքը առաջ է և առաջ է բարձրացնության, լրացնության, լրացնության (\$ոտովիդեն), անգլերենի, համակարգչային եւ այլ դասընթացների են մասնակցում եւ աշակա անբողջական դասընթացի ավարտին ստանում սերժիֆիկաս։ Տարեկերջին գործում է ամառային դրդոցը, որին նասնակցում են բոլոր էկոնոմիկներից թեստրի միջոցով ընտրված աշակերտները։ Երրորդ տարին է՝ գործում է ամառային դրդոցը։ առաջինը ծաղկանորում է, երկրորդ՝ Դիլիջանում, այս տարի դարձյալ

մի երեխայի գրույցի միջոցնելով: Եթեզ
նաձորի դատանի բնապահպաններ
ըստ ներկայացնում են Նորավանի չոր
րացած շրջակային՝ գետի հումքի փոխ
փոխության դատարկով: Գյուղին
ներկայացվում է խողափ սոսրուեց
այս ցային հաճակարգի բարիքներ
ռով, որոնք ի սկզբանե ծառայել են
որպես ճանուր օրի ռետուր, այժմ է
սեղի զարթողի զործարանը օգտվում
այդ բարիքներից: Սակայն բնակչին
ների անգիտակից ու աննեղակ վեր
բարեմունքն այն փշացրել է՝ կյուու
դու օրերի հետ խառնելով, իսկ սա
նաեւ սեյսնակայունության հետ
կաղված լուրջ խնդիրներ կարող է ա
ռաջացնել Գյուղին:

Ծրագրի ղեկավար ռեժիսոր Ռուբեն Խաչատրյանի՝ առաջին տարի

ეს ლათანების არხარისუ ეს
ნათე ჩრდინ ჩოქანების ილიშ
მასა და განების ჩეს ჟორჰლასკე-
ლის, სავაჭა სტენისტების ეს ერ
ორანგ ჩეს ჯირსების: ზოქანების
სოფა ცის ეს მამილათა ამი-
ლან მამილა ას «კანკ», «ლილი»,
«უპერი», «უმისხისი»:

«Արեւորի» էկոակումբների դասընթացները նաև մասնագիտական կողմնորոշումների վրա ունենում են ուղղվածություն: Խանցից մի ամիսը տարբեր բռներում ընտել են բնապահանություն-հիմքա ճամանակինքունը, բատրական ինսիդենտից օմերանորական բաժինը: Ծրագրի նույնական սակայն, ինչպես նշեց Անն Եղիազարյանը, դրա հիմնական զաղափարը կենսակերպ դարձնելու է, աղբել որպես բնապահաններ:

Հմանադրամը այս տարվա հոկտեմբերի 24-29-ը կանցկացնի իր Երևանու փառատոնը (առաջինը 2007-ի ապրիլին է եղել), ընդունելով տարբեր ծրագրեր, ի թիվս որոնց՝ նաև ֆիլմերի ցուցադրություն («Մոսկվա», «Նախրի» կինոթատրոններում, «Նարեկացի» արվեստի միությունում), կյանքակցեն ֆիլմեր ինչպես արտերկրող, նաև «Արեւորդիների» կյարահանածներից:

Բնադրականական այս ծրագիրը լայն հանրությանը ծանրացնելու համար, կարծում ենք, անհամետք է զանգվածային լրավաճախոցների աջակցությունը: «Արեւորդի» հեռուստաթրագրի իրականացնամբ բնադրականական այս կրթությունը առավել լայն տարածում կտանա, որից կասեն բնությունն ու մարդը: Յիմնադրամն իր ծրագրերը կյանքի է կոչում «Վիվասել» հնկերթության հովանակորությամբ:

